

ریاکاری با میراث رئیسی ممنوع

انتساب مزیت‌های دولت رئیسی به برخی نامزدها
و حمله همزمان به چالش‌های ۳ سال اخیر
در غیاب نماینده رسمی دولت سیزدهم
جوانمردانه نیست

میراثی است که نباید دستاویز کسب قدرت شوند. شاید از همین منظر بود که در آستانه انتخابات چهاردهم ریاست جمهوری خانواده قهرمان ملی ایران در بیانیه‌های به‌دورشی گروه‌ها و جریان‌ها و نامزدهای انتخابات را از شرح کردن از نام او پرهیز داد. در این بیانیه تاکید شده بود: «چنانچه نامزدها، طرفداران و علاقه‌مندان آنان قصد دارند در این رقابت از عزیزان سخن بگویند، توجه خود را معطوف به تبیین اندیشه، اصول و مبانی مکتب ایشان کنند و از بیان سخنان نادرست، پرهیز نمایند. اورسرمایه‌ای ملی و فراجنبشی است؛ مردم نیز ایشان را با این ویژگی می‌شناسند و انتظار دارند در رقابت‌های انتخاباتی، این مهم ملاحظه و رعایت شود.» پادمان نمی‌رود بپذیرد که باشکوه و حماسی ده ماه ۹۸ در اندک زمانی پس از روزهای پرلتهاب آبان ماه ۹۸ رخ داد و آن تشییع تاریخی چگونه به افزایش سرمایه اجتماعی کمک‌رسانی کرد. در سطحی دیگر و از زاویه‌های دیگر همین موضوع را می‌توان در خصوص رئیس‌جمهور فقید دید. آیت‌الله ابراهیم رئیسی میراثی از خود برجای گذاشت که مصادره آن از سوی برخی افراد و جریان‌های سیاسی لوج بی‌اخلاقی است. به نوشته ابتدای این متن بازمی‌گردیم: «کاش می‌شد خط قرمزی کشید تا از این میراث نمادین و گفتمانی صیانت کرده» چراکه حاج‌آقای رئیسی نیز به افزایش و ارتقای سطح سرمایه اجتماعی ایران کمک کرد. پادمان نمی‌رود که تشییع پیکر ایشان و همراهان او در شرایطی به شکلی باشکوه برگزار شد که مردم با وجود مشکلات و گلاجه‌ها از وضعیت نه‌چندان مطلوب جاری ویرخی ناکارآمدی هادرسال‌های اخیر که شاه‌مدثال آن مشارکت نه‌چندان مطلوب و بالاد در انتخابات چندی پیش مجلس است، به‌بدنیه ایشان به خیابان‌ها آمدند. دقیقاً از همین منظر سرمایه اجتماعی تعییرات و تماریف رهبر انقلاب اسلامی پیرامون شخصیت آیت‌الله رئیسی قابل تحلیل است.

یادداشت
محمد رضایتی
عضو شورای سردبیری

در یک باز زمانی بسیار کوتاه، کشور از نظر امنیتی، اجتماعی و سیاسی دستخوش تحولات پریسامدی شده که برای پایدار شدن در هر یک از آنها به خودی خود زمان زیادی لازم بود اما ناگزیر پس از عملیات موفق و انتخارگرمیز رنده صادق، با رخداد بسیار تلخ و مصیبت‌بار از دست دادن و فقدان رئیس‌جمهور، انتخاباتی زودهنگام حاصل شد و حالا رقابای سیاسی برای راه یافتن به خیابان پاستور رقابت می‌کنند. مجادلات و منازعات مابین جریان‌ها و گروه‌های سیاسی به‌خصوص در نقاطی که درجه حرارت سیاست در کشور بالا می‌گیرد گرم‌تر می‌شود و ناخودآگاه هم قابل قبول است. روزهای انتخاباتی یکی از همان نقاطی است که تب سیاست رو به فزونی یافته و پشت‌پند آن منازعات سیاسی هم قوت می‌گیرد اما نباید از یک موضوع مهم غفلت کرد که فرآیند انتخابات یک فرآیند لحظه‌ای است و برای این فرآیند لحظه‌ای نباید از سرمایه‌هایی که برای کسب آنها تلاش‌های مضاعفی شده، خرج کرد. این دقیقاً همان چیزی است که از سوی برخی جریان‌های سیاسی نادیده گرفته می‌شود. کاش می‌شد برای این سرمایه‌ها که پایه‌های نظام حکمرانی کشور بر آن استوار شده خط قرمزی تعریف کرد که گروه‌ها و جریان‌های سیاسی برای انگیزه‌های کسب قدرت‌شان به این حیطه دست‌درازی نکنند. اما پارته‌هایی که نباید خرج سیاست، احزاب و افراد شود کدام است؟ از نظر نگارنده همه آن لوازمی که «سرمایه اجتماعی» را می‌سازد، یکی از همان

۶ نامزد انتخابات درباره مبارزه با فساد چه می‌گویند و چه نمی‌گویند؟
علیه‌نگاه توهمی به فساد

صفحه ۱۶

روایتی درباره روند بررسی صلاحیت‌ها در شورای نگهبان
در جست‌وجوی اتاق شیشه‌ای

صفحه ۲

۶ نامزد انتخابات درباره فرهنگ چه بگویند، کارشناسان پیشنهاد می‌دهند
فرهنگ؛ سسی سالان سر سفره؟

صفحه‌های ۱۲ و ۱۳

